

šdašcho ƚe jomu to šchytno ako šchěžke zowańe. Wojasń běšcho wěle uieńšcha; won stanu, šebra šwoju broń a žěšcho špěšchúe domoj. Glich bu šchma uiezli šwoj dom dosta a taš hobsamknu, we tej chłodnizy wostasch a tam pospasch.

Lěbda běšcho ƚe lagnuť, ga šahuššyšcha šchuty głoš: „Robinson, bogi Robinson!“ Won škoz y gorěj, uedopomúe ƚe ned, zo to by bylo, až k drugem rasu tešame šłowa ššyšchafcho. Nět poglědnu gorěj a huphta šwojogo papagaja, kotryž hšchczi zešo šwantorišcho: „Robinson, bogi Robinson!“

Kaš šwjabeli ƚe Robinson, huštre šwoju rufu a raknu: Pol, moj Pol! a ten ptašch šlesche k nomu došoj.

Robinson uespascho škoro zešu noz, taš nužachu jogo šchake šchěžke myšli. Won hobsamknu, ned se šwitanim šwoju šagrodu rošprošchyšch, tu chłodnizu roštergasch a šchytno tej šemji rowne hužynišch, aby nicht uehušnať, až how luže bydle. Tejerownošczi šchěšcho doma šwoj pěškowy nawal roškopasch a šcho druge žěšo, we kotremž běšcho ƚe lěta dšujšo prozowať, šchěšcho ššasch a wotporasch. We takem pšchemyšleńu hušnu a špascho až do šwětkego dńa.
